

Čís. 6230.

K § 9 zákona čís. 19/1890 ř. z.

Pouhým smluvním propůjčením práva výkonu známkových práv a zmocněním k jejich hájení a uplatňování nepřecházejí známková práva způsobem uvedeným v § 9 zákona o ochraně známek tak, aby ten, jemuž bylo propůjčeno právo výkonu, hájení a uplatňování, mohl vlastním jménem uplatňovati ochranu známkového práva.

(Rozh. ze dne 21. června 1938, Zm I 857/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmatečnou stížnost soukromého žalobce do rozsudku krajského soudu, jímž byl obžalovaný A. podle § 259, čís. 2 tr. ř. zproštěn obžaloby pro přečin podle §§ 23, 25 zákona o ochranných známkách č. 19/1890 ř. z. a podle § 29 zákona proti nekalé soutěži čís. 111/1927 Sb. z. a n.

Z d ů v o d ů:

Dovolávajíc se číselně důvodů zmatečnosti podle čís. 5 a 9 a) § 281 tr. ř., vytýká zmatečnou stížnost neprávem nedostatek důvodů a vnitřní odpor výroku rozsudku, že soukromý žalobce O. svůj podnik vede pod jinou firmou nežli firma F. M. Rozsudek má tu zřejmě na mysli firmu F. M. v e V í d n i, pro niž podle nenapadených zjištění rozsudkových jediné je ochranná známka pro přípravek Nerv Bay Rum zapsána a chráněna. Zjistil-li soud, že soukromý žalobce O. založil nový podnik za souhlasu B. s označením fy F. M. v M. tím způsobem, že zakoupil od konkursní podstaty podniku Dr. H. s k l a d y z b o ů í úpadcovy firmy F. M. v N. (nikoli tedy celý jeho podnik, jehož provoz byl vyhlášením konkursu zastaven, a nebyl převeden na stěžovatele), že také získal oprávnění k dalšímu používání j m é n a a firmy F. M., že podnik ten zřídil a provozoval za souhlasu B. jako tichého společníka na společný účet, při čemž B. svolil také k tomu, aby nový podnik používal jeho ochranných známek a jeho etiket, nevyslovil tím ještě, že celý podnik firmy F. M. ve Vídni, na němž právo k ochranné známce podle § 9 zákona čís. 19/1890 ř. z. lpí, zanikl a přešel na stěžovatele jako na nového držitele, který podnik ten vedl dále pod nezměněnou firmou. Není tedy napadený výrok nelogický ani jinak vadný.

Ostatně je i ze slovního znění obou firem, jak je uvedeno v trestním oznámení a v razítkách na plných mocech a z obsahu konkursních spisů . . . . zřejmo, že soukromý žalobce nevedl svůj podnik v M. pod nezměněnou firmou jako přejímatel podniku fy F. M. ve Vídni, ba ani firmy F. M. v N.

V důsledku toho není ani právně mylný názor soudu nalézacího, že soukromý žalobce O. nemůže v souzeném případě uplatňovati ochranu známkových práv zapsaných výhradně pro firmu F. M. ve Vídni, vlast-

ním jménem, a že není k podání žaloby legitimován, jak namítá stížnost s hlediska zmatku č. 9 a) — správně 9 c) — § 281 tr. ř.

Že by ochranná známka, o kterou jde, byla zapsána nebo přepsána i pro podnik firmy F. M. v N., a že by tato firma byla bývala i po roce 1922 ještě odbočkou firmy F. M. ve Vídni a jen přenesena z N. do M., není ze spisů patrné ani rozsudkem zjištěno. Pokud stížnost buduje svou námitku hmotněprávní na tomto protispisovém základu, není provedena po zákonu. Stížnost nenapadá také zjištění soudu, že O. vyráběl Nerv Bay Rum pouze na základě smlouvy s firmou F. M. ve Vídni a také pro tuto. Pouhým smluvním propůjčením práva výkonu známkových práv soukromému žalobci (přínosem jejich do společného podniku) a zmocnění majitele (společníka) tohoto podniku k hájení a uplatňování známkových práv nepřešla však tato práva na soukromého žalobce způsobem v § 9 zákona o ochraně známek předpokládaným tak, aby jejich ochranu mohl uplatňovati vlastním jménem jako vyhradně jejich užívání oprávněný majitel bez přepsání známky pro svůj podnik a vedle majitelky jiného podniku, pro nějž je tato známka v rejstříku známek zapsána.

Čís. 6231.

Nabylo-li vydání v obžalovanost právní moci a nelze-li obžalovanému pro jeho nepřítomnost v tuzemsku doručiti obsílku k hlavnímu přelíčení, je další řízení ponechati v klidu, dokud obžalovaný nebude postizen, nebo se dobrovolně nedostaví.

(Rozh. ze dne 22. června 1938, Zm I 275/38, Zm I 615/38.)

Nejvyšší soud uznal jako soud zrušovací po ústním líčení o zmatečné stížnosti generální prokuratury k zachování zákona do rozsudku krajského soudu, jímž byl A. uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života podle § 335 tr. z., takto právem:

Narižením hlavního přelíčení, jakož i doručením obsílky obžalovanému v cizozemsku a dalším postupem krajského soudu, a to provedením hlavního přelíčení a vyhlášením rozsudku porušen byl zákon v ustanoveních §§ 421 a 422 tr. ř. Následkem toho se zrušuje rozsudek krajského soudu a tomuto soudu se ukládá, aby dále jednal podle předpisů §§ 421 a 422 tr. ř. Zmatečná stížnost a odvolání obžalovaného, jakož i odvolání veřejného žalobce do uvedeného rozsudku staly se tím bezpředmětnými.

D ů v o d y:

Proti říšskoněmeckému státnímu příslušníku A., obchodníku v E., podalo státní zastupitelství po provedení přípravného vyšetřování obžalovací spis u krajského soudu pro přečin podle §§ 335, 337 tr. z.